

نقش تعاملی خانه و مدرسه در پیشبرد اهداف آموزشی و تربیتی دانش آموزان

معصومه حاجی زاده^۱، اصغر حاجی زاده شبانی^۲

۱- کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی، هرمزگان، آموزش و پرورش ناحیه ۲

Hajizadeh.4375@gmail.com

۲- کارشناسی ارشد تحقیقات آموزشی، هرمزگان، آموزش و پرورش منطقه فین

hajizadeh.asghar.68@gmail.com

چکیده

موفقیت تحصیلی یکی از اهداف مهم هر نظام آموزشی است که دستیابی به آن مستلزم شناخت علل و عوامل آن است. مطالعاتی که در زمینه بررسی عوامل موثر بر موفقیت تحصیلی انجام گرفته است، ماهیت پیچیده و گسترده‌ی این موضوع را نشان می‌دهد. موفقیت تحصیلی نتیجه یک عامل نیست، بلکه عوامل متعددی در این زمینه مؤثرند. در این میان می‌توان به نقش تعاملات اجتماعی دانش آموزان در محیط‌های گوناگون اجتماعی (خانواده و مدرسه) اشاره کرد که در چند دهه‌ی اخیر مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است. بنابر آنچه مطرح شد، هدف اصلی این پژوهش نیز مشخص می‌شود. این پژوهش در پی شناسایی عوامل و پیوندهایی است که پیشرفت تحصیلی فرزندانمان را به همراه دارد. تعلیم و تربیت از مهم‌ترین و اساسی‌ترین اموری است که در زندگی بشر دارای نقش بسیار موثر می‌باشد. فرزندان ما زمانی از تعلیم و تربیت موفق برخوردار می‌شوند که بین عوامل مختلف آن، مشارکت و همکاری همه جانبه وجود داشته باشد. بدون شک در بین عوامل تعلیم و تربیت، نقش خانه و مدرسه از بقیه تعیین کننده تر است.

واژه های کلیدی: تعامل اولیا و مربیان در مدرسه، پیشرفت تحصیلی، نقش اولیا در آموزش و پرورش دانش آموزان.

۱- مقدمه

انسان موجودی اجتماعی است و در حکم یک کنشگر اجتماعی، تمایل به همکاری و مشارکت با دیگران دارد. بر همین اساس هرکس، عمدتاً آگاهانه و گاه ناخودگاه برای تامین نیازهای خود به برقراری ارتباط و همکاری با دیگران می‌پردازد. دو نهاد اجتماعی هستند که به طور مستقیم در پرورش و رشد کودک تاثیرگذارند؛ این دو نهاد یکی خانه و دیگری مدرسه است. همکاری و مشارکت این دو نهاد شرط اصلی موفقیت هر نظام آموزشی است و از لحاظ فراهم آوردن زمینه‌های لازم برای رشد فرزندان، بسیار ضروری است. بدیهی است که در مدرسی که پدرها و مادرها با اولیای مدرسه کمتر ارتباط دارند، دانش آموزان با مشکلات رفتاری بیشتری مواجه‌اند و به عکس؛ بنابراین هر دو نهاد فوق، به ویژه نهاد خانواده، باید به اهمیت و ضرورت این ارتباط در تربیت صحیح فرزندان بیش‌تر آگاه شوند و بکوشند تا وظیفه خود را به درستی انجام دهند.

در این میان نوجوانان و جوانان به منزله‌ی یکی از مهم‌ترین گروه‌های سنی، تنها افرادی نیستند که در معرض فرآیندهای گوناگون روابط اجتماعی قرار گرفته‌اند، بلکه آن‌ها در مقابل به شیوه‌ای متفاوت از سایر گروه‌های سنی به این رویدادها واکنش نشان می‌دهند (ورمرزیار، ۱۳۸۷).